

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

66. Quomodo Deus habitet in anima per gratiam tribus modis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

QUOMODO TRIBVS MODIS DEVS
per gratiam habitat in anima.

CAPVT LXVI.

IN superioribus simpliciter locuti sumus de materiis contéplationis, alios subtiliores contemplan- di modos, peritioribus & magis erudit- is relinquentes: & ideo de hoc nos expedientes, nunc postremo exponemus quomodo trifariâ habitat Deus in anima per gratiam.

Primo, per iustificationem, absq; hoc quod ipsa anima habeat de hoc aliquod sentimentum. Et quamuis non habeat sentimentum de hoc, est tamen Deo accepta.

Secundo, per aliquam spiritualem consolationem, seu sentimentum: sicut hi qui in sua cō- templatione recipiunt aut sentiunt varios spiri- tualium gaudiorum, seu cōsolationum modos. Nam interdum videtur sibi quod resoluuntur in quandam spiritualem dulcedinem, ita quod omnia quæ vident & cogitant, iudicant esse plu- ra illa ineffabili dulcedine. Nonnunquam ha- bent quandam securitatem humilitate plenam, qua mediante ipsi sibiipsis vilescunt, recipientes duntaxat consolationem in his quæ sunt secun- dum Deum, & placent Deo. Nam quotiescunq; quis placet sibiipso, & de seipso gaudet, vere sciat se vere humilitatis esse expertem: & consolatio- nes quæ exinde oriuntur non esse à Deo. Vera humilitas semper coniungitur consolationibus bonis & diuinis, & facit vt homo cognoscat su- am vtilitatem & suos defectus, & ideo ipse sibi vilescit, & in oculis cordis sui abominabilis vi- detur,

detur, in seipso plus comprehendens quam totus mundus: & censet Deum tantæ esse excellentiæ, tantæq; maiestatis, vt totum residuum videatur ei quasi nihil esse omnino, nisi in quatum in talibus rebus Deum speculamur. Aliquando anima sentit intra seipsam quandam spirituales ebrietatem, eam in diuinas laudes & ad sancta & deuota suspiria commouentem, ita vt interius non se valeat continere, quin exterius per aliqua signa pandat. Nonnunquam videtur ei quod omnia sunt plena claritate diuina, & quod vniuersa glorificant Deum.

Tertio, habitat Deus in anima per quandam vnionem, sicut in beatissimo Apostolo Paulo, & in aliis excellentissimis contemplatiuis: de quibus loqui me indignum reputo, illud magnis doctoribus relinquens: nostræ ruditati sufficiant, quæ dicta sunt.

QUOD OMNES TENENTVR SE EXTENDERE ad perfectionem sub pœna dampni presentis, & futuri, & præcipuè religiosi.

CAPVT LXVII.

VOx multorum est, sufficit mihi vita cõmunis, sicut infimis saluari potero: satis est, nolo merita Apostolorum, nolo per summa uolare contentus incedere per planiora. Sed viderint hi, quod iam imperfectio est nolle esse perfectum, vt dicit Gerson in sua mystica Theologia: in via enim Dei non progredi, retrogredi est. Damnatur insuper seruus piger, qui talentum seruare contentus, illud in scenus non tradit. Faciamus hoc perspicuum in exemplo familiari.

Habet